

[Ove Hansen.]

Gottschalck-Hansen er medlem af, og jeg så meget gerne, at vi snart kom til en løsning i dette planlægningsudvalg. Men sagt sådan lidt i al stilhed: jeg synes, der snakkes temmelig meget i dette planlægningsudvalg. Det ville være rart, om vi for fremtiden måske sagde lidt mindre og handlede lidt mere, for det haster med at komme til et resultat også på det område, som dette lovforslag omhandler.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at mit parti er villig til en drøftelse i udvalget. Vi er positivt indstillet.

Gottschalck-Hansen: Når vi nu for tredje gang fremsætter vort lovforslag om ændringer i lov om regulering af bymæssige bebyggelser, hvori vi tilstræber en revision og udvidelse af de bestående inderzoner og dermed af byggemodne arealer, er det ikke, fordi vi på nogen måde ønsker at komplicere, endsige modvirke de bestræbelser, der fra landsplanlægningsudvalgets side udfoldes for en landsomfattende zoneregulering, men derimod for at understrege, at en zonerevision i det storkøbenhavnske område er en hastesag, da der vitterlig er mangel på byggemoden jord i de københavnske omegnskommuner. Dette forhold betyder selvsagt, at priserne på de grunde, der er til rådighed, og den dermed følgende vurdering af samme skrues op til højder, der ligger hinsides det rimelige.

Ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Axel Kristensen, har nævnt eksempler fra Ballerup-Måløv kommune, der meget tydeligt understreger alvoren i hele dette problem, og jeg kan supplere det ærede medlems oplysninger med eksempler fra Brøndbyernes kommune, hvor almindelige byggegrunde på 700-800 m² i almindelighed sælges for en pris på ca. 50.000 kr., i visse tilfælde til endnu højere priser. Der er således for nylig ved Brøndby Strand solgt en byggegrund på ca. 1.000 m² for en pris af ca. 65.000 kr., og lignende eksempler kan fremdrages fra andre omegnskommuner.

Årsagen hertil er ganske naturligt den, at der er en vis disharmoni mellem tilbud på og efterspørgsel efter jord. Såvel i Brøndbyerne som i Herlev kommune er der et åbenbart misforhold mellem udbud og

efterspørgsel, og i Glostrup kommune befinder man sig i den højst ejendommelige og meget uheldige situation, at der praktisk taget ikke findes ledige grunde i inderzonen. Der er således i høj grad tale om et behov for ledige byggegrunde, et behov, som ikke på langt nær i den nuværende situation kan dækkes, men et behov, som, hvis det afhjælpes, utvivlsomt vil få en gunstig indflydelse på ejendomspriserne.

Regeringen har tidligere givet udtryk for sympati med det initiativ, som venstre og det konservative folkeparti har taget, og jeg forstår såvel på den højtærede minister som på det ærede medlem hr. Ove Hansen, at man stadig er velvilligt indstillet over for vort forslag og interesseret i, at det nyder fremme.

Den tidligere boligminister har som allerede nævnt for nogen tid siden nedsat et planlægningsudvalg, der skulle kulegrave alle de problemer, en landsplanlægning medfører, altså også omfatte en zoneplan for hele landet. Dette berører måske ikke direkte det af os fremsatte forslag, men indirekte er der en nøje sammenhæng mellem disse spørgsmål. Og når jeg læser den zoneplanskommentar, der er udkommet i august 1964, og de deri optrykte 94 bilag fra ministerium, styrelser, organisationer, nævn, råd o. s. v., mener jeg at finde, at der hos langt den overvejende del af de adspurgte er en levende forståelse for nødvendigheden af en tilbundsående revision af de nugældende zoner. Desværre må jeg erkende, at planlægningsudvalgets arbejde hidtil har været så temmelig planløst. Mange interesser står på spil, og ingen ønsker unødigt at antaste amternes og købstædernes, de bymæssige bebyggelsers eller de sognekommunale myndigheders velerhvervede rettigheder; men skal opgaven løses, og det skal den, er det nødvendigt, at der inden for alle instanser vises forståelse og samarbejdsvilje.

Vort forslag er udtryk for en ærlig og redbon vilje til at komme i gang inden for et enkelt, bestemt område af dette store og omfattende felt. Vi vil gerne — om jeg må sige det sådan — være løftestang for en videre udbygning af et stort og landsomfattende planlægningsprojekt, men vi vil også gerne understrege, at det er på høje tid, at der nu sker noget med frem-